

Predmet: Milorad Lazić i dr. – Medak

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 36/10

Objavljivane presude

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine, doneo je 23.06.2010. godine osuđujuću presudu protiv optuženih Milorada Lazića, Mirka Marunića i Nikole Konjevića za krivično delo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. KZ SRJ dok je optuženog Pericu Đakovića oslobodilo krivične odgovornosti. Optuženi Lazić i Konjević osuđeni su na kaznu zatvora u trajanju od tri, a optuženi Marunić u trajanju od dve godine.

Sud je svoju odluku zasnovao na iskazu svedoka oštećenog Medunića i u obrazloženju naveo da je razumljivo i prihvatljivo da se nakon 19 godina oštećeni ne može setiti svih detalja. Uprkos tome oštećeni je delovao uverljivo a njegovi iskazi bili su dosledni i precizni prema svakom od optuženih. Sud je na osnovu izvedenih dokaza utvrdio da je oštećeni Mirko Medunić dana 3.9.1991, nakon polaganja oružja na putu za Bilaj [Hrvatska] bio zarobljen i odveden u prostorije stanice milicije, koja se nalazila u preuređenoj gostionici *Kod Bose* u Medku, gde su ga u periodu od 3.9.1991. do 8.9.1991. godine optuženi Lazić, Marunić i Konjević sa nepoznatim licima, prilikom i nakon ispitivanja, danonoćno tukli rukama, nogama, palicama, drvenim kocem, rezali ga i ubadali nožem, zbog čega je oštećeni trpeo bolove jakog intenziteta i više puta padao u nesvest, nakon čega bi ga polivali hladnom vodom, čime su izvršili krivično delo zločin protiv ratnih zarobljenika. Sud je utvrdio da protiv optuženog Đakovića nisu dokazane tvrdnje navedene u optužnici i oslobodio ga.

Kratko obrazlažući presudu predsednica veća, sudija Vinka Beraha-Nikićević, navela je da su prilikom odmeravanja kazne uzete u obzir sve otežavajuće i olakšavajuće okolnosti. Kao olakšavajuće okolnosti kod optuženog Lazića navela je neosuđivanost, kod optuženog Marunića porodične i materijalne prilike a kod optuženog Konjevića da je porodičan čovek i da je neosuđivan. Kao otežavajuće okolnosti kod Lazića navela je naročitu bezobzirnost i okrutnost prilikom izvršenja krivičnog dela a kod Marunića osuđivanost (za krađu šumske građe i nanošenje lakih telesnih povreda). Opredeljujući visinu kazne predsednica veća navela je da su izrečene kazne ispod zakonskog minimuma zbog posebno olakšavajućih okolnosti, ali da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. Ovakava pravna argumentacija je sporna; porodične i materijalne prilike ne predstavljaju same po sebi naročito olakšavajuće okolnosti dok otežavajuće okolnosti, naročito osuđivanost, isključuju mogućnost ublažavanja kazne ispod zakonskog minimuma.

Apelacioni sud u Beogradu, odlukom od 19.01.2011. godine, zbog bitne povrede krivičnog postupka ukinuo je prvostepenu presudu u delu koji se odnosi na okrivljenog Pericu Đakovića, te je vratio predmet na ponovno suđenje prvostepenom sudu.

Fond za humanitarno pravo